

Nicolina Midjord og alt millum himmal og jørð:

Kreppan kom ikki sum eitt kavablak

Nicolina Midjord: - Eg segði tað altíð. Tað kundi ikki vera rætt, at hvør omma í bygdini skuldi fara at arbeiða fisk, og at tær vendu øvugt fyri at ríka vinnulívið

-Eg havi seinastu 20 árini ávarað móti hesum, men ongin lurtaði eftir mær, sigur Nicolina Midjord í Fuglafirði, sum á sín sermerkta hátt hevur sangt sína hugsan um hetta og hatta gjøgnum tíðirnar

Hon er ikki bangin av sær, Nicolina Midjord í Fuglafirði, tá hon loysir posabandið og sigur sína hugsan um mangt og havt í gerandisdegnum og um kreppuna.

- Nú slepst heldur ikki til handils longur, sigur Nicolina Midjord, tá vit hittast á gøtuni í Fuglafirði, og hon fangar, at vit eru blaðfólk.

Tú stendur sum kánus, um tú ikki hevur hitt Nicolina Midjord áður. Tú veist ikki rættiliga, um tað er skemt ella álvara.

Hon hevur hinvegin so nógv at bera fram, at tú ikki kanst nokta at læna henni oyrað. Rættella órætti-hetta er ein meining, sum so nógv arðrar.

Einki gott at bera vinnulívnum

Nicolina Midjord er 57 ára gomul, og hevur alt tað hon minnst, barst móti vinnu-

lívnum í bygdini, sum hon sigur seg einki gott hava at bera.

Hon og maðurin, sum er 60 ára gamal, eiga fyra børn. Maðurin átti ein útróðrarbát, sum tey mistu. Afturfyri fingtu tey skuld at bera aftur í bankan.

Tá hon sigur, at ikki slepst til handils, vil hon við hesum vísa á, at arbeiðsloysisstuðulin og ískoyti úr Almennastovuni er so lítið, at onki er eftir at liva av, tá ljós, hiti, telefon og lán er goldið.

- Vit liva av tvøsti og spiki, hvalabúffum og røstum seiði hvønn dag.

Ommur vendi øvugt

- Tað skal goður matarlystur til at svølgja, men kjøtið er so dýrt, at tað hava vit ikki ráð at hyggja at, sigur Nicolina Midjord.

- Eg eri so mikið vaksin, at eg veit, hvat ið bagir.

- Hevði tað verið ein náttúruvannlukka, sum hevði ført okkum hagar vit eru nú, so hevði tað verið fyrigevligt.

- Tað, at nakrir vinnulífsmenn hava skapt kreppuna, kann ikki berast í bønufłaka fyri.

- Eg segði tað altíð. Tað kundi ikki vera rætt, at hvør omma í bygdini skuldi fara at arbeiða fisk, og at tær vendu øvugt, fyri at ríka vinnulívið.

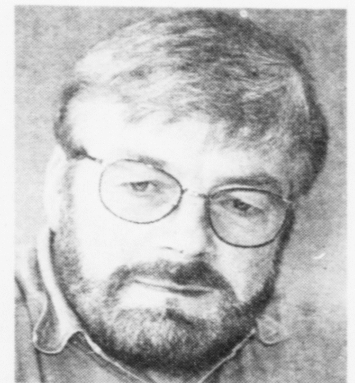
- Eg skal ikki døma á jørðini, sigur Nicolina Midjord hugsunarsom, eftir hesa longu einarøðu, og tú skilir einki av øllum.

Eingin hevur lurtað eftir mær

- Kanska møti eg teimum hinumegin, sigur hon spakmælt og suffar, nú hon

Fólk í Føroyum eru elsini tey, sum búa á smáplássunum - í bygd og -by kring landið. Tað eru ikki teirra umstøður, sum verða umrøddar í fjølmíðlunum um dagarnar. Hvarjar tankar gera tey sær um framtíðina, og hvussu eru møguleikarnir at livja bjarga sær. Tíðindablaðið Sosialurin loddar dýpi við greinarøðini - Á ferð kring Føroya land -

Týsdagin: - Nú fara vit at liva eftir førumuni. Vit hava øll lívað meir ella minni yvir evni, og læra helst eina rúgvu av, at peningumfarið lækkar nakað, sigur Sigfríður Vørðhamar, býráðsformaður í Fuglafirði